

יָמָת. וְרָזָא דְמַלְאָה, (יחזקאל יח) כִּי לֹא אַחֲפוּץ בְּמוֹת הַיָּמָת

נְאֻם יְהוָה אֱלֹהִים וְהִשִּׁיבוּ וְחִיּוּ וְאִזּוּ בְּאוֹתוֹ הַזֶּמֶן נִקְרָא הָאָדָם מֵת בְּסוּד

רשעים בחייהם קרויים מתים וסוד הדבר הוא במש"כ כי לא אחפוץ במות המת וגו' ובדוקא

כתוב 'במות המת' ולא במות החי מאחר שהרשעים בחייהם קרויים מתים [קנה].

לצדיקים יש צלם דשם הויה המנהיג אותם ולרשעים צלם מסמא"ל

כָּל פְּקוּדֵי דַעֲשָׂה, דַּחֲוּ עֵתִידֵי דְלְשָׂרְיָא בְּרַמ"ח אַבְרָיִן

דִּילֵיהּ, כְּלָהּוּ מִתְּאַבְּלִין עֲלֵיהּ וּבַחֲטָא הָאָדָם כָּל הַרַמ"ח מִצְוֹת

עשה שהיו מוכנות לשרות על רמ"ח אבריו [קנו] כולם מתאבלים עליו. וְרָזָא דְמַלְאָה,

אור הרשב"י

כל המצות כמו שאמרו רבותינו ז"ל, (בהקדמת התיקונים) י"ה עם שמי שס"ה ו"ה עם זכרי רמ"ח.

וכמו כן מהם נמשכים ארבעה שרשי יסודות נפשו הקדושה כנוכר לעיל, ונמצא שהאבר ההוא מת לגמרי. ובהסתלק הקדושה ממנו אז יתלבש בו רוח הטומאה מן הארבעה יסודות נפשו הטמאה בסוד מה שאמרו רבותינו ז"ל לא נתמלאה צור אלא מחורבנה של ירושלים ונמצא האבר ההוא נוון לחם טמא מגואל משם. והוה ענין הרשעים בחייהם קרויים מתים (ברכות דף י"ח ע"ב) כי נסתלק מהם נפש הקדושה מאלהים חיים ושרוי עליו המות הנקרא אבי אבות הטומאה, וכמו כן כאשר יקיים האדם שס"ה מצות לא תעשה בהמנעו מלעשותם, כמו

[קנה] כדאיתא במדרש, קהלת רבה פרשה ט' ורשעים קרויים מתים דכתיב (יחזקאל י"ח) אם אחפוץ במות המת, וכי המת מת אלא אלו הרשעים שאפילו בחייהם קרויים מתים.

[קנו] ובענין זה איתא בשערי קדושה למהר"ח חלק א שער א' וז"ל: ואמנם מזון הרוחני של הנפש הקדושה נמשך אליה על ידי קיום התורה הכלולה מתרי"ג מצות כדמיון תרי"ג אברי הנפש גם הם ונקרא לחם, כמו שכתוב (משלי ט' ה') לכו לחמו בלחמי, וכל אבר מן רמ"ח איברים נזון ממצוה פרטית המתיחסת לאותו אבר וכאשר יחסר לאדם קיום איזו מצוה, גם האבר הפרטי המתיחס למצוה יחסר ממנו מזונו הנמשך לו מארבע אותיות ההו"ה כמו שכתוב (נחמיה ט' ו') ואתה מחיה את כלם. ובהם תלוים

כל המעשים הטובים. כַּךְ אֵיךְ דִּיּוֹקְנָא בִּישָׁא, עַל רִישָׁא
 דְּחִיבֵינָא, לְאַנְהָא לֹון בְּעוֹבְדֵין בִּישִׁין, דִּירְתוּן גִּיהֲנָם
 בדוגמת כך יש צלם רע מצד הסמא"ל ושלוחיו שהוא שורה על ראש הרשעים בכדי להנהיג
 אותם במעשים רעים שבזה הם יירשו גיהנם (דמשק אליעזר). וּבְגִין דָּא אֵיךְ
 הֶבֶל וְאֵיךְ הֶבֶל, אֵיךְ הֶבֶל טָב, דְּאֶתְמַר בִּיהִ, (דברים ח)
 כִּי עַל כָּל מוֹצָא פִי יְהוָה יִחִיָּה הָאָדָם ומשום כך יש הבל ויש הבל,
 דהיינו שיש הבל טוב שנאמר בו 'כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם' שהוא הבל וצלם מצד
 השכינה. וְאֵיךְ הֶבֶל בִּישָׁא, דְּאֶתְמַר בִּיהִ (קהלת ב) גַּם זֶה הֶבֶל
 וְרַעוּת רֹוחַ וּכְנַגְדוֹ יֵשׁ הֶבֶל שֶׁל צֶלֶם רַע שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ 'גַּם זֶה הֶבֶל וְרַעוּת רֹוחַ' כִּי הוּא
 צֶלֶם מִצַּד הַסְּמָא"ל וְשֶׁלּוּחָיו שֶׁמִּמֶּנּוּ נִמְשָׁךְ חַיּוֹת לְרַשְׁעִים בְּכַדִּי לַעֲשׂוֹת עוֹנוֹת שְׁבוּזָה הֵם
 יירשו גיהנם.

בצלם השורה על האדם ניכר איזו פרצוף של חיה שורה עליו

וְתָא חֲזִי בְּעוֹבְדֵין דְּבַר נֶשׂ אֲשֶׁתְּמוֹדַע פְּרִצוּפָא, דְּאֵיחִי
 עֲלֵיהִ, וּפְרִצוּפָא דְּאֲנָפּוּי בא וראה שהמעשה של האדם הוא ניכר
 בצלם והפרצוף ששורה עליו, דהיינו שהוא ניכר בפרצוף פניו [קנז]. דְּתָא הוּא

אור הרשב"י

הפרצוף מאחר שצריך לזה רוח הקודש בכדי
 לדעת איזה רושם הרשום בפרצופו של האדם
 רשב"י התכוון שהוא שייך לבחינה כזאת או
 לבחינה אחרת ואכמ"ל.

[קנז] והוא ניכר ליודעים את חכמת הפרצוף
 וכמבואר לעיל בפרשת יתרו דף ע' ע"א במש"כ
 'ואתה תחזה' וכתבו המפרשים שם שאין כל
 אדם יוכל לדעת מהווה את סוד חכמת

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

דְּכַתִּיב, (ישעיה ג) הַפְּרַת פְּנֵיהֶם עֲנֹתָה בָם וזהו מש"כ 'הכרת פניהם

ענתה בם', דהיינו שבהכרת הפנים נודע מי הם. **בְּדִיּוּקָנָא, אִשְׁתְּמוּדַע**

פְּרִצּוּפָא דְחֵיה דְשָׂרְיָא עֲלֵיה, אִם הוּא אַרְיָה, או שׁוּר

או נֶשֶׁר, או אָדָם כי בצלם השורה על האדם ניכר איזו פרצוף של חיה שורה

עליו אם הוא אריה אור שור או נשר או אדם. **מִהַפְּרָכְבָּה דְקַדְשָׁא בְרִיךְ**

הוּא וּשְׂכִינְתֵיה, או מִהַפְּרָכְבָּה דְמִלְאָךְ שֶׁר הַפְּנִים, או

מִהַפְּרָכְבָּה בִישָׂא דְסַמְיָל, או מִהַפְּרָכְבָּה דְאַרְבַּע

יְסוּדִין דְעֵלְמָא. וְלִית בְּהוּן לָא תִיַצֵּר טוֹב, וְלֹא תִיַצֵּר

הָרַע, אִלָּא כְּבַעֲרִין דְעֵלְמָא וכן ניכר בו אם הוא מהמרכבה של הקב"ה

והשכינה שבאצילות, או אם הוא מהמרכבה של המלאך מטטרו"ן שהוא שר הפנים

שבבריאה, או אם הוא מהמרכבה הרעה של הסמא"ל, או אם הוא מהמרכבה של ד' יסודות

ארמ"ע של העשייה, כי אלו שהם ממרכבת העשייה אין בהם יצר הטוב או יצר הרע אלא

הם כבהמות העולם מאחר שמי שהוא מהבחינה הזאת הוא כמו עמי הארץ או הגויים שהם

• כבהמות •

לפי מעשיו של האדם נמשך אליו צלם עליון

וּבְגִין דָּא כְּמָה הַבְּלִים אִית בְּבִנֵי נְשָׂא, פֶּל חָד לְמִנְיָה

ומשום כך כמה הבלים יש בבני האדם וכל אחד הוא מקבל לפי המין הראוי לו.

וְרָזָא דְמִלְחָה, (בראשית א) תוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ.